

בבראשונה עלה העלות לפתר נעשה אדם, יהי הראש ממקד, זהו שפטות שרי ראנש עליון.

הר' באש הגה אחד, וממצחו ושתי עיניים ושפי אזניים - הגה שיש, ולושתי פנים וחטים - הגה תשע. געשרה אדם, הגה הפה ש'יהיה עשירית, הכלל של הכל. אמר לו רפזון העולם, כל עמל האדים לפיהו, וכל גלגוליו ליפויו, ואפשר שיגתן בשעה של מזונות? אמר לו, אני אשתח עליכם, לא יהיה עמל בפייה. באוטו זמן ברא הכל בלי עמל ויגיעה. זהו שכותוב (תהלים לא) בדברר ה' שמים נעשנו יברוח פיו כל צבאים.

אאמר רבי אלעזר, ומה עמל היה למעלה וחסרן של מזון? אמר לו, כן, שאותו אדם קדרמן היה בונה עולמות וმחריבן, משום שבעלת העולות לא היה משפטך שם, משום שעוד עכשו לא היה שלם עם נקבתו. ומשום זה אמר בראשית) געשה אדם, שהוא נ_kbאה, והשפטך שם, שאיןו שורה אלא במאוזן שלם.

אַחֲרֵכֶם יָרַד לִמְחָה, שַׁהְזֹא חַכְמָה,
וְאָמַר נְעִשָּׂה אָדָם. שַׁהְמָחָה הוּא
אֶחָד, וְנַחֲלָק לְאַרְבָּעָה מִחְיִים -
הַגָּנָה חַמְשָׁה. וְשַׁנְיָן כָּנְפִירָה רָאָה וָשָׁתִי
כְּכָלִיוֹת שְׁגַחְשָׁבוֹת עַמּוֹ מִבְּפִנֵּינוּם -
הַגָּנָה חַשְׁעָה. וְאָמַר נְעִשָּׂה אָדָם, זֶה
הַלָּבָב. שִׁיהְיָה שְׁלָמָם בְּפֶלֶל.

וְאֶחָר כֹּה יָנַד לְגֹוף וְאָמַר נִעְשָׂה
אָדָם. שָׁלֵל הַגּוֹפַן, צְוֹאָר וְקַנְּחָה
וּוּשְׁטָח - הַגָּה שֶׁלַשׁ, וְהַגּוֹפַן וְשִׁתְיִה
הַכְּרוּעֲוֹת - הַגָּה שֶׁשׁ, וּבְרִיתָה וְשִׁתְיִה
שְׁקוּקִים - הַגָּה תְּשֻׁעָה. נִעְשָׂה אָדָם
- קָעִשְׁרִית לְכָל, זו הַנְּקָבָה. בְּכָל
מִקְוּם הַנְּקָבָה זוּ הִיא שְׁלֹמוֹת
הַעֲלִיוֹנִים וְהַתְּחִתּוֹנִים. וּכְךָ הַוּלָּךְ
בְּכָל אִיבָּר וְאִיבָּר וּבְכָל סְפִירָה

אָדָם. בְּקֶדֶם יִתֵּא עַלְתָּה הַעֲלוֹת אָמֵר לְכַתְּרָנְעָשָׂה
אָדָם יְהָא רִישָׁא מִמֶּךָּ. הַדָּא הוּא דְכַתְּבֵב (שיר ז
וּרְאָשֵׁד עַלְיָיךְ כְּפָרְמֵל.

רִישָׁא הָא חֵד. וּמַצְחָא דִילָה וֶתְרִין עִנְינוֹן וֶתְרִין
אוֹגְבִּין הָא שִׁית. וֶתְרִין אֲגַפִּין וְחוֹטְמָא
הָא תְשֻע. נָעַשָּׂה אָדָם הָא פּוֹמָא דִילָה עִשְׂרִית
כָּלְלָא דִיכָּלָא. אָמֵר לֵיהּ רַבּוֹן עַלְמָא (קהלת ז) כָּל
עַמְלָה אָדָם לְפִיהוּ. וְכָל גָּלְגוֹלִין דִילָה לְפִיהוּ.
וְאַפְשָׁר דִילָב בְשֻׁעַתָּא דְמַזְוִינִי. אָמֵר לֵיהּ אֲנָא
אֲשַׁתְמָף בְּכוּ לֹא יְהָא עַמְלָל בְפִיהוּ. בְהַחְוֹא
זָמְנָא בְּרָא כָּלָא בְלָא עַמְלָל וַיְגִיעָה. הַדָּא הוּא
דְכַתִּיב (תהלים לג ו) בְּדָבָר הֵי שָׁמִים נָעֲשׂוּ וּבְרוּחָ
פִוּ כָּל צְבָאָם.

אמר רבי אלעזר ומה עמל היה לעלה
וחסרו נא דמזונא אמר ליה אין דההוא
אדם קדר מזון היה בני עליין ומחריבן בגין
דיעתת העלות לא היה משתחף תפון בדין דיעד
השתא לא היה שלים בנוקבא דיליה ובגין
דא אמר בראשית ג העשה אדם דאייהו נוקבא
ויאשתתף תפון דאייהו לא שרייא אלא אמר
שלים.

לְבַתֵּר נִחְיָה לְמַחְאָדָיו חֲכָמָה וְאָמָר נָעֹשָׂה
אָדָם. דְמַחְאָדָיו חַד וְאַתְּפָלָג לְאַרְבָּע
מַחְיָין הָא חֶמֶשׁ. וְתַּרְיִן פְנֵפִי רָאָה וְתַּרְיִן בְּלִין
דְאַתְּחַשֵּׁבו עַמָּה מַלְגָּאו, הָא תְּשֻׁעָה וְאָמָר
נָעֹשָׂה אָדָם הָא לְבָא דִיהָא שְׁלִימָנו דְכָלָא.

וילבדת נחות לגופא ואמר נעשה אדם. דגופא
עליה צואר וקנה וושט היא תלת.
ויגוף ותריין דרוצעין היא שית. וברית ותריין
שזוקין היא תשע. נעשה אדם עשירית לכלא
דא נזקבא בכל אחר נזקבא דא איהי שלמי
דעלאיין ותתאיין. והכי איזיל בכל אמר ואר
ובכל ספירה וספירה, ואמר נעשה אדם. עד